

6

Tomášek

ZPRÁVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*„Možná se nikdy o výsledcích svých činů nedovíte.
Pokud ale neuděláte nic, nebude ani žádný výsledek.“*

Mahátma Gándhí

Úvodní slovo

Když jsem připravoval informace do tohoto postního čísla našeho farního časopisu, zjistil jsem, že textový editor, v němž na počítači píšu (neptejte se po názvu, ten já pochopitelně neznám), vytrvale a důsledně výrazy „sebezápory“ a doba „svatopostní“ označuje jako pravopisné chyby. Program ta slova prostě nezná – neboli nebyla do něj nahrána. Důvod je jasný: neznají je ani tvůrci tohoto programu.

A tak se mi téma pro toto svatopostní úvodní slovo přímo „narodilo“ pod rukama. Neboť, jak jistě chápete, se nyní nemohu nezeptat: Také jsou pro nás, milí farníci, svatopostní sebezápory chybné, v našem životě neznámé pojmy? A podle výsledné odpovědi se vnucuje hned druhá otázka: Jsme tedy ještě svobodní lidé – nebo už jen bez-duše jdoucí mechanismy?

Váš farář Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• **Příprava dětí na 1. svaté přijímání** bude zahájena se začátkem doby postní. K přípravě mohou být přihlášeny děti z naší farnosti, které letos chodí do 2. třídy ZŠ (a starší), a které již absolvovaly alespoň jeden rok vyučování náboženství či jinou tomu odpovídající katechezi. **První setkání rodičů přihlášených dětí** se uskuteční ve středu 23. března 2011 v 16 hodin na faře na Lidické 6, kde také rodiče obdrží ostatní potřebné informace. Až do té doby je možné děti přihlašovat na faře či v sakristii.

• Teologická fakulta Jihočeské univerzity nabízí **možnost studia teologie, teologie služby, učitelství náboženství a etiky, volnočasové pedagogiky** a dalších oborů v bakalářských a magisterských programech. Informace na www.tf.jcu.cz.

• V odpovědi na několik dotazů věřících sdělujeme, že **některé večerní bohoslužby ve všední den v našem kostele navštěvují klienti Charitního stacionáře Effeta pro tělesně i mentálně postižené**, eventuálně i jiných podobných zařízení. Jejich občasné hlasitější chování při bohoslužbě je nutno vzhledem k jejich situaci přijímat s pochopením, nikoliv jako vyrušování.

• Naplno se rozbíhají **přípravy letošního ročníku Noci kostelů**, která se uskuteční v pátek 27. května 2011. Informace se již objevují na speciálním webu této iniciativy. Znovu tedy prosíme, **pokud byste byli ochotni pomoci** s organizací této velmi náročné akce, přihlaste se v sakristii či na faře.

• **Děkujeme všem dárcům**, kteří minulou neděli přispěli na **Svatopetrský halěr**. V loňském roce tato humanitární sbírka vynesla v brněnské diecézi 3 269 746 korun a společně s penězi vybranými v ostatních diecézích byla předána do Vatikánu, aby pomocí těchto finančních prostředků mohl Svätý otec Benedikt XVI. přispívat k zmírnění následků neštěstí, válečných konfliktů a přírodních katastrof.

• Během doby postní se konají v našem kostele tradiční **pobožnosti křížové cesty vždy ve středu a v pátek v 17 hodin**. Středeční křížové cesty jsou určeny zejména dětem (podobně jako i následující mše svatá).

• Se zahájením doby svatopostní se v naší diecézi rozbíhá další ročník již tradiční iniciativy **Modlitba, půst, almužna**. Skládací papírové pokladničky, do kterých si mohou jednotliví věřící (dospělí i děti) ukládat drobné finanční částky, odpovídající jejich denním sebezáporům, si můžete vyzvednout v sakristii. Společně je pak odevzdáme na 2. neděli velikonoční opět v kostele.

Křížová cesta pro děti

V neděli 10. dubna se uskuteční, jako už každoročně, modlitba křížové cesty v přírodě pro děti a jejich rodiče (babičky, dědečky, ...). Tentokrát zamíříme do Ořešína. Sraz bude v Ořešíně u Ranče „Ch“ (<http://www.ranch-ch.cz/> – tam je i mapka) v 16.00.

Omezená možnost parkování je přímo před rančem, jinak ve vesnici. Spojení Autobusem 70 od Semilassa. Cesta bude vhodná i pro kočárky a bude dlouhá do 2 km. Děti se pak mohou podívat na ovce, kozy a koně nebo si zařadit na dětském hřišti.

Všechny Vás srdečně zveme a těšíme se na Vás!

*Případné dotazy ráda zodpoví
Markéta Zelenková, tel.: 737 243 112.*

Poděkování

za Tříkrálovou sbírku 2011

Milé sestry, milí bratři, milé děti,
na území brněnské diecéze se do letošního desátého ročníku Tříkrálové sbírky zapojilo více než deset tisíc koledníků, kterým bych rád aspoň touto formou poděkoval.

Děkuji vám všem, kteří jste se vydali na cestu nejen do našich domovů,

ale především na cestu k lidským srdcím. Děkuji vám za ochotu pomoci potřebným, děkuji i za to, že jste se nenechali odradit nevlídným počasím ani nevlídným přijetím.

Vám organizátorům děkuji za čas věnovaný přípravě této akce i jejímu vyhodnocení. A mé upřímné poděkování patří také vám všem, kteří jste do sbírky finančně přispěli. V naší diecézi dosáhl ke dni 31. ledna 2011 výtěžek Tříkrálové sbírky téměř sedmnácti milionů korun, díky nimž bude podpořeno mnoho záměrů charitní činnosti ve prospěch lidí v nouzi.

V modlitbě vás provází

váš biskup + Vojtěch

Jarní výlet

nejen pro děti z náboženství

- Kdy: Sobota 2. dubna 2011
- Kde: Z Dolních Věstonic – okruh hlavním hřebenem Pálavy.
- Sraz: Ve vestibulu hlavního nádraží v 8:15 (odjezd vlaku 8:36)
- Účast rodičů, sourozenců a kamarádů vítána. Další informace naleznete na vývěsce.

*P. Jiří Bůžek
jirkabuzek@hotmail.com*

Slovo nemocným

„Všechnu naději jsem složil na Hospodina. On se ke mně sklonil a vyslyšel mne, když jsem volal o pomoc.“

Žalm 40,2

Každý člověk dostal od Boha určité vlastnosti, vlohy, schopnosti a životní okolnosti. Každý má co nejdokonaleji využívat to, co dostal, aby splnil poslání, které mu bylo svěřeno. Lidé se od sebe liší, každý je originál a nemůže být proto srovnáván s druhým člověkem. Každý, kdo plně využívá to, co dostal, má dost sil a schopností, aby mohl splnit svoje poslání.

Není rozumné závidět druhým lidem, že dostali víc, anebo lepší schopnosti. Každý nese odpovědnost za sebe a za to, jak on využil všechno, aby dokonale svoje poslání splnil. Když dostal druhý člověk víc, zase po něm bude více požadováno.

V důsledku dědičného hříchu jsou lidé naklonění spíš k tomu, aby dělali to, co je snadnější, ale méně dokonalé, než to, co je velmi dobré, ale co vyžaduje velkou námahu. Umíme si zdůvodnit všechno to, co nechceme plnit, protože je to namáhavé a obhájit to, co nám vyhovuje, i když je to mravně závadné. Občas se nám podaří oklamat svými řečmi a argumenty lidi, kteří jsou kolem nás a sledují naše

jednání, ale nepodaří se nám oklamat Boha, který zná naše nitro a ví, jaké máme skutečné úmysly a jaké sledujeme cíle. Jen On dokonale zhodnotí celý náš život a určí jeho skutečnou hodnotu, a tím také to, jak bude vypadat náš věčný život.

Když se naučíme objektivně hodnotit náš život a všechno, co v něm probíhá, budeme dobře připraveni i na taková období našeho života, která budou těžká, a ve kterých se projeví naše slabosti a nedokonalosti. Musíme se učit přemáhat sebe v malých obtížích, abychom byli schopni obstát i tehdy, kdy to bude pro nás náročné.

Nemůžeme spoléhat na druhé lidi a snažit se přesunout tíhu našeho života na jejich bedra. Lidé bývají ochotni pomáhat druhým lidem jen jednorázově, anebo když je to spojeno s obdivem jiných lidí, ale je málo těch, kteří se nedívají na obtíže spojené s pomocí a vidí hlavně člověka, který potřebuje pomoc a snaží se ji poskytnout.

Když budeme ochotni pomáhat druhým lidem, budeme si vědomi, jak je nesnadné druhému pomoc poskytnout a budeme vděční za všechno, co nám někdo udělá. Když my budeme ochotni pomáhat druhým lidem, můžeme počítat s tím, že i nám pošle Bůh pomoc prostřednictvím lidí, kteří budou kolem nás. Často se nám této pomoci dostane prostřednictvím člověka, od kterého jsme ji nečekali.

Dokud máme možnost pomáhat druhým lidem, máme tuto možnost využívat co nejlépe a co nejochotněji, protože nevíme, jak dlouho budeme schopni pomáhat, a zda k tomu budeme mít příležitost. Musíme prosit Boha o světlo, abychom věděli, jak máme jednat, a také o sílu jednat s právně, když je to pro nás těžké. S Boží pomocí se nám to bude dařit a budeme prospívat sobě i druhým lidem.

o. J. Šik

Z farní charity

Vážení přátelé,

i když jsou vánoce daleko za námi, ještě dobíhá Tříkrálová sbírka. Z Oblastní charity máme předběžné výsledky letošní sbírky – najdete je na naší charitní vývěsce. V kostele sv. Tomáše jste věnovali do charitní pokladničky celkem 30 100 Kč, naši koledníci vybrali a odevzdali 22 141 Kč, tedy dohromady to je 52 241 Kč. Díky všem dárcům!

V dolním pravém rohu naší charitní vývěsky jsou pro 1. pololetí letošního roku uvedeny termíny sběru šatstva a dalších věcí. Sběr organizuje a provádí Občanské sdružení Diakonie Broumov.

ZASE NĚCO O PENĚZÍCH

Díky vaší štědrosti a solidaritě s potřebnými jsme 14. února předali paní Ludmile Kotvrdové na Oblastní charitě Brno peníze na následující projekty:

Chráněné bydlení Brno, Gorkého ulice	5 000 Kč
Denní centrum pro bezdomovce	5 000 Kč
EFFETA – Stacionář pro lidi s mentálním postižením a autismem	5 000 Kč

Opět vám velké díky.

POSTNÍ ALMUŽNA

Kvapem se blíží postní doba. I letos budou k dispozici papírové pokladničky na strádání postní almužny. Prosíme zejména rodiny s malými dětmi, aby své ratolesti inspirovaly k zapojení do této akce. Samozřejmě se může zapojit celá rodina, a také kdokoli další, nikdo není vyloučen. Včas vás budeme informovat, kde a kdy tyto pokladničky v kostele najdete.

To je pro tentokrát vše. Děkujeme za vaši spolupráci.

Dobrovolníci farní charity

Pozdrav z Prahy-Kobylis

Od mého návratu ze studií v Itálii zpět do ČR již uplynulo osm měsíců, a tak mě napadlo napsat pár řádek do Tomáška o mém pobytu v Praze. V červnu loňského roku jsem dokončil studium teologie v Turíně a byl jsem vysvěcen na jáhna. Panem provinciálem jsem byl poslán do salesiánské komunity v Praze-Kobylisích. Je nás zde dvacet tři spolubratří, takže oproti Turínu, kde nás bylo sto, je to přechod do menší komunity. Sídlí zde provinciál, ekonom a vedení provincie, další spolubratři se věnují práci v salesiánském středisku, v nakladatelství Portál, ve

farní pastoraci a někteří jsou zde již v důchodu.

Já jsem zapojen do farní pastorace u kostela sv. Terezie z Lisieux. Koordinuji zde činnost ministrantů. Máme zde dvě skupiny, starší a mladší, a s oběma skupinami se scházíme na schůzkách, připravujeme se na liturgii, pořádáme výlety. Ministranti, zvláště ti mladší, jsou velmi nadšení, a tak je s nimi legrace.

Kromě ministrantů mám na starosti i mládež. Zdejší farnost je největší v Praze a je velmi živá (asi jako sv. Tomáš v Brně ☺), takže je zde mnoho různých společenství a akcí.

Mše pro mládež bývá v úterý večer a po ní malé skupinky nebo 1x za 14 dní nějaký host. Kromě pravidelného setkávání se mládež účastní adventní a postní duchovní obnovy, v květnu se tradičně koná pěší pouť na Svatou Horu s modlitbou za životní povolání.

Spolu s jedním spolubratrem se věnuji také dvouleté přípravě biřmovanců, což je velmi zajímavé, protože si jednak mohu urovnat v hlavě teologické znalosti a naučit se je předávat druhým srozumitelným jazykem, ale také se setkám blíže s životem mladých a jejich radostmi a starostmi. Kromě biřmovanců učím náboženství jednu malou skupinku osmáků a deváťáků.

Další zajímavou aktivitou, do které jsem se zapojil jako člen týmu, je tříletý vzdělávací kurz „Salesiánská škola animátorů“, jejímž hlavním cílem je poskytnout potřebné znalosti a praktické dovednosti našim animátorům a dobrovolníkům, kteří jsou zapojeni do činnosti v salesiánských střediscích, kroužcích a farnostech. Kurz je tvořen třemi víkendy za rok a mezi nimi probíhá vzdělávání e-learningovou formou. S naší novou třicetičlennou skupinou jsme už absolvovali první dva víkendy a je to činnost velmi zajímavá a pestrá.

Kromě těchto aktivit se postupně zapojuji do přípravy kázání a jednou měsíčně se setkáváme s dalšími jáhny na jáhenské formaci na teologické

fakultě. Také se připravuji na blížící se kněžské svěcení, které bude, dá-li Pán, v září tohoto roku v salesiánském kostele v Brně-Žabovřeskách.

Petr Zelinka SDB – Kmocháček

Komunita Emmanuel

Láska a Pravda

Co znamenají tato dvě slova s hlubokým vnitřním obsahem, co znamená jejich spojení?

Je to název jedné z mnoha aktivit Komunity Emmanuel, označení pro službu, která je zaměřená na partnerské vztahy, na manželství a na rodinu. Tato služba vznikla ve Francii v roce 1980 a postupně se rozšířila na žádost několika biskupů nejen po celé Francii, ale i do řady zemí Evropy, Jižní a Severní Ameriky, Afriky a Asie. Od roku 1993 slouží komunita Emmanuel manželům a snoubencům také v České republice.

Láska a Pravda vznikla na podporu lidského a duchovního rozměru rodin. Snaží se ukázat manželům i snoubencům krásu a bohatství, kterou jim Bůh nabízí skrze přijetí svátosti manželství.

LÁSKA A PRAVDA – DUCHOVNÍ OBNOVA PRO MANŽELSKÉ PÁRY.

My všichni, kdo žijeme v manželství, dobře víme, že na počátku je přítomno

prvotní nadšení, elán a touha pracovat na sobě a na našem vztahu. Postupně však pomalu, či rychleji vše vyprchá a je jen na nás, zda a jak budeme o naši lásku usilovat, jak ji budeme rozvíjet, zda poroste, či bude stagnovat, nebo se dokonce postupně vytratí a naše manželství se rozpadne.

Cyklus Lásky a Pravdy pro manželské páry tvoří tři víkendy s měsíčním odstupem. Cílem je obnovit naše manželství, znovu se podívat na náš vztah, vrátit se k „prvotní lásce“ a lidsky i duchovně vytěžit z této chvíle. Především však je to příležitost nalézt novou naději nebo jí mít více. Příležitost „podívat se v lásce a v pravdě na naše manželství“ a počítat s tím, že se může něco změnit. Změnit k dobrému, a to především s pomocí Pána, který naše manželství ustanovil.

Součástí každého víkendu jsou přednášky, osobní svědectví, čas na adoraci, společná liturgie, čas pro setkávání např. u společného oběda, čas pro páry, čas pro rozhovory a sdílení se. Jednotlivé víkendy jsou zaměřeny tematicky následovně:

- ◊ Bůh nás miluje jako manžele, svátost manželství
- ◊ Komunikace mezi manželi – slovní, tělesná a duchovní
- ◊ Výchova dětí a život rodiny

Zdá se, že je to časový nárok pro mnohé z nás nepředstavitelný. Ale věřte, že je to čas, který jistě stojí za to, abychom společně jako manželé naši lásku obnovili, abychom opět mohli zazářit, prožívat radost jeden z druhého, žít v pokoji, společně řešit problémy. Je to čas, který žijeme pro Pána. Cyklus Lásky a Pravda probíhá pravidelně na jaře a na podzim ve farnostech po celé Moravě, ale i mimo ni. V Brně se chystá cyklus na podzim roku 2011.

LÁSKA A PRAVDA – PRO SNOUBENCE

Vedle služby pro manželské páry funguje také služba pro ty, kteří spolu chodí, myslí to se svým vzájemným vztahem vážně a přemýšlí o manželství. Jedná se o pravidelné víkendové setkání opakující se vždy na jaře a na podzim. Setkání začíná v sobotu ráno a končí v neděli po obědě.

Během víkendu účastníci vyslechnou čtyři impulsy vždy následované krátkou adorací – věříme, že v tichu před Pánem je dobré nechat dozrát myšlenky. Během setkání je také čas na diskusi ve skupinkách, společnou modlitbu a slavení mše svaté. V sobotu večer je společná modlitba za páry. Základem tohoto setkání je ukázat mladým lidem, jak je možné náš vztah zakotvit v Pánu. Postavit náš vztah – náš dům na skále – na Bohu. Bylo by naivní

a nereálné představovat si, že zrovna našemu vztahu se vyhnou bouřky, lijáky či větrné smrště, ale pokud náš vztah stojí na skále – Bohu, tak na tyto obtíže nejsme sami. Chceme páry, které se chystají na manželství, povzbudit, aby do svého vztahu zvaly Pána. Nejbližší setkání pro snoubence je plánováno na podzim 2011.

Bližší informace je možné nalézt na: www.emmanuel.cz.

*Za komunitu Emmanuel
Hana a Martin Cvrkalovi*

O zemi tisíce jezer

trochu jinak

Postřehy z vyprávění a promítání otce Jiřího Bůžka v neděli 13. 2. 2011

V obsáhlém rozhovoru s naším současným kaplanem P. Jiřím Bůžkem v čísle 2 našeho farního zpravodaje jsme se zájmem četli, že dlouhá a složitá cesta otce Jiřího k víře a ke kněžství vedla mimo jiné přes Zemi tisíce jezer. V letech 1999 – 2001 zde působil na Oddělení lékařských věd Univerzity v Helsinkách, kde se zabýval vzájemnými vazbami DNA a bílkovin, které v buňkách fungují jako „spouštěče“ genů. Do Finska se pak ještě pracovně i turisticky několikrát vracel. Měl tedy možnost

poznat tuto zemi nejen jako pouhý návštěvník, ale i jako ten, kdo zde pracuje a poznává místní obyvatele, jejich kulturu a zvyky ne jen letmo, ale hlouběji, v běžném každodenním životě. Na naléhání více z nás – farníků, kteří víme, že otec Jiří má široké zájmy a své znalosti dokáže poutavě sdělit, se v neděli 13. února v sakristii našeho kostela od 16 hodin uskutečnil velmi zajímavý pořad o této evropské, mnohým z nás však dosud málo známé zemi. Myslím, že posluchači, kteří naplnili prakticky všechny volné židle v sakristii, se dozvěděli mnoho nového a rozhodně nelitovali.

Co jsem si tedy z vyprávění otce Jiřího zapamatoval

ZÁKLADNÍ ÚDAJE O ZEMI

Finsko patří k největším zemím Evropy, ale se svými něco málo přes pět milionů obyvatel náleží současně k zemím nejméně lidnatým. Hlavním městem je přístav Helsinky s asi půl milionem obyvatel. Kromě tisíců jezer (celkem snad až 188 000, rozhodně největší výměra jezer na jednoho obyvatele) je také nejlesnatějším evropským státem (přes 2/3 území) a jen málo zemědělským (obděláváno je asi jen 8 procent území).

OBYVATELÉ

Finové patří spolu s Estonci a vzdálenějšími Maďary k ugrofinským národům a tvoří většinu obyvatel ve své zemi. Na jihu a na souostroví Alandy tvoří významnou menšinu Švédové (cca 7 procent), asi 1 procento představují za polárním kruhem Laponci, dnes správněji Sámové.

HOSPODÁŘSTVÍ

V hospodářství je nejvýznamnější průmysl dřevozpracující, ale také elektronický. Šťastné bylo rozhodnutí managementu menší firmy Nokia v polovině devadesátých let, když se rozhodla těžiště své produkce změnit z holínek a gumových pláštíků na mobilní telefony. Dnes představuje asi 60 procent finské ekonomiky.

PŘÍRODA A KRAJINA

Většinu finské krajiny vytvářel ledovec, který povrch skandinávské žulové desky srovnal do jen mírně zvlněné roviny s četnými zlomy a sníženinami, což právě dalo vzniknout tolika jezerům. Ve Finsku bylo vyhlášeno 35 národních parků a spousta dalších rezervací. Vede jimi vynikající systém turistických stezek s poměrně hustou sítí volně přístupných chat a přístřešků na přespání.

ROSTLINSTVO

Rozsáhlé lesy a rašeliniště tvořené převážně borovicí, smrkem a břízou přecházejí na severu ve svých zakrslých formách do nižší tundry. Zde zvláště na podzim, když břízy zežloutnou, borůvky a brusinky zrudnou, pak nutí člověka do těchto míst stále se vracet. Pro nás je Finsko zvláště atraktivní jako naprostý houbařský ráj (hlavně křemenáči a kozáci březoví), které Finové donedávna vůbec nesbírali. Trochu se to naučili až díky jednomu italskému přistěhovalci, který na sběru hříbků a jejich exportu do rodné země znamenitě vydělal. Severskou raritou a současně finským národním symbolem je ostružiník moruška - drobný přízemní keřík, kterému se zde také přezdívá „zlato lesa“, byť roste spíše na slatích, a jehož obrázek se dostal až na rubovou stranu finských mincí euro. Plody jsou trochu větší, sytě oranžové, voňavé, nakyslé maliny. Nepřeberné bohatství pak tvoří na nejvzdálenějším severu nízké vrby, mechy a lišejníky.

*Igor Kyselka
dokončení příště ...*

Tradiční ples farnosti

Ač nyní již exfarníci, nenechali jsme si ani letos ujít příležitost zúčastnit se plesu farnosti sv. Tomáše.

Vzpomínám si na první ples, který se konal před asi 15 lety (přesně 17 – *pozn. redakce*) v DDM, nyní Středisku volného času v Lužánkách. Vybavuje se mi vzpomínka na ples v budově, která s kostelem historicky i místně souvisí, v budově Místodržitelského paláce (Moravská galerie). Další ročníky proběhly na Biskupském

gymnáziu, později v Semilassu a nyní v Dělnickém domě v Židenicích, což je dobrá volba, jak co do velikosti prostoru, tak i zázemí.

V průběhu let se forma plesu vyvíjela do dnešní podoby – nechybí polonéza, taneční ukázky, tombola, soutěž, dokonce i půlnoční překvapení. A co je zde navíc? Přátelé, se kterými se člověk může setkat, pan farář, pan kaplan, atmosféra společenství.

Čím byl pro mne osobně tento ročník zvláštní? Díky té krásné atmosféře mezi lidmi, které ráda vidím, jsem zapomněla alespoň na čas na starosti všedních dní a bavila jsem se. Za to patří velký dík všem organizátorům i účinkujícím farního plesu a patří jim také přání dostatku sil a vytrvalosti v přípravách dalších ročníků. Díky a těším se na příští rok.

Mary Blahová

Jezuitští mučedníci

ve 20. století

Dne 13. ledna 2011 potkal P. Josef Koláček S.J. na chodbě jezuitské kurie P. Witwera, generálního postulátora S.J. Ten se právě vrátil z Vídně, kde měl přednášku na téma martyrologie jezuitských mučedníků 20. století. Otec Koláček si od něj text vyžádal a přeložil jej. Tento materiál je rozsáhlý, proto v tomto příspěvku jsou z něj uvedena pouze základní fakta.

Hlubší a důkladnější zájem o mučedníky minulého století, ale i podněty k jejich následování podnítil především Jan Pavel II. ve svém apoštolském listu „Tertio millenio adveniente“ z 10. listopadu 1994. Svatému Otci šlo o to, aby se oživil smysl pro konkrétní působení a jednání Boha v dějinách církve až

do dnešního dne. Chtěl, aby neupadlo do zapomnutí to, co nám bylo dáno skrze mučedníky, nýbrž aby to v nás zůstávalo živé a přinášelo plody. Církev prvního tisíciletí povstala z krve mučedníků. Pronásledování křesťanů – kněží, řeholníků i laiků – přineslo v různých částech světa bohatou setbu mučedníků. Svědectví pro Krista až k prolití krve se stalo společným dědictvím katolíků, pravoslavných, anglikánů i protestantů. Na toto svědectví se nesmí zapomenout.

V našem století se mučedníci vrátili, často neznámí, jako neznámí vojáci velké Boží věci. Proto, pokud je to možné, jejich svědectví nesmí být zapomenuta.

Tovaryšstvo Ježíšovo se snažilo splnit toto přání Svatého Otce a po „Martyrologium 20. století“ vytvořilo „Jezuitské martyrologium 20. století“ na základě zpráv z jednotlivých provincií. Tak vznikl seznam více než tři set jmen jezuitů, kteří zemřeli z lásky k Bohu a lidem. Většinou byli zavražděni, ale patří tam také ti, kteří zemřeli na následky nelidského zacházení a mučení v žalářích nebo které totalitní režimy „zlikvidovaly“, takže zmizeli beze stop.

Ne však všichni „zavraždění jezuité“ jsou již považováni za „mučedníky“. Tak stojíme před otázkami: Co to vlastně mučednictví

je? a Co tím míní církev, když mluví o nějakém mučedníkovi?

Dnes církev mluví o „mučedníkovi“ jen tehdy, když jsou opravdu splněny tři podstatné podmínky: 1. „Věřící“ musí být opravdu zavražděn nebo zemřít na následky mučení nebo záměrného týrání. 2. K pronásledování musí dojít z nenávisti k víře nebo proti podstatné ctnosti. 3. „Věřící“ musí jednat s vědomím, že ho může jeho chování stát život. Tyto tři podmínky také sloužily a rozhodovaly při sestavování „Martyrologia 20. století“ k tomu, kdo má být do seznamu zařazen a kdo ne. Přísné použití těchto měřítek při sestavování „Martyrologia“ mělo za následek, že z této strany by bylo možné pro každého z uvedených jezuitů zahájit proces blahořečení. Důvody, proč k tomu relativně zřídka dochází, nejsou ani tak tato kritéria, nýbrž spíše aspekty, nad kterými je nutno se zamyslet při zahájení beatifikačního nebo kanonizačního procesu.

Kdykoliv se hlouběji a vážně zabýváme životem a smrtí mučedníků, konfrontuje nás to se skutečností lidské zloby a podlosti. Staví nám před oči úděs a skandál hříchu, zavraždění spravedlivých a nevinných lidí. Nechápe-li tuto skutečnost jen jako cosi minulého, nýbrž spíše v tom poznáváme současnou skutečnost, stane se to

pro nás otázkou a výzvou. Tak to vyjádřil Jan Pavel II. během své návštěvy Rakouska 14. června 1988 v koncentračním táboře Mauthausen v projevu k těm, kteří přežili hrůzy koncentráku. Zde Petrův nástupce vyzýval k tomu, abychom naslouchali „svědectví“ mučedníků, a tak si znovu připomínali „peklo“, jemuž byli oni vystaveni.

*Z archivu PhDr. Jana Weinbergera,
který je autorem zkráceného textu.*

dokončení příště ...

1. severkovský ples 2011

Severky, YMCA T.S., o.s.

A je to tady! Kdo by to byl řekl, že za necelou hodinu se přivalí obrovská vlna lidí, která zaplní prostory Salesiánského střediska. Když trochu zaostřím svůj dalekohled, všimnu si pobíhajících holek s natočenými loknami a pestrobarevnými šaty, jak ještě dodělávají chlebičky, počítají skleničky nebo celé natěšené pobíhají po sále a šibalsky se smějí. Všechna příprava, která se chystala skoro půl roku, se teď vejde jen do jednoho dne... Už jenom 4, 3, 2, 1 minuta do zahájení večera. Najednou zazní hudba, šatny se začínají plnit kabáty a u baru přibývá stále víc a víc lidí. Ples je zahájen zdařilou polonézou

a po úvodní řeči naší hlavní vedoucí a organizátorky Lucie Hubči Daňkové začíná první valčík. Na parketu přibývají páry, zábava je v plném proudu a holky se u okýnka otáčejí jak apoštolové na pražském orloji. Ano, i mě už bolí nohy od samého běhání za vedoucími s tím, že pípa chvíli chladí, pak zase nechladí, a pořád dokola.

Taneční pár Zdeněk Doležal a Marie Krchňáková

Pro zpestření plesu se vždy po hodině vynoří krásná a okouzlující tanečnice se svým partnerem a ladnými pohyby se vznášejí v rytmu latinsko-amerických, či klasických

tanců. Všechno probíhá tak, jak má být a žádné příliš velké problémy zatím nevznikají. Náhle však hudba utichne a ozve se melodický hlas čtyř zpěvaček, které stojí na pódiu a zářivě se usmívají. Avšak musím tvrdě konstatovat, že jejich zpěv se nevyrovná hlasu mořských panen, které lákaly námořníky do vody. Ale nemohu popřít ani to, že by jistě spousta lidí ráda vylezla za hvězdami na jeviště a požádala je o podpis. K završení plesu vypukne o půlnoci tombola, která obsahuje dárky od malých drobností až po krutí maso, tuny čokolády nebo poukaz na hlídání dětí.

Jí se, pije, tančí, zpívá, směje se, žertuje, povídá, a takhle bych mohla pokračovat až do nekonečna. Jenže to bychom se nikdy nedobrali ke konci, a proto teď žerty stranou, protože VELKÉ poděkování si zaslouží všichni ti, kteří se na přípravě plesu podíleli, pomohli, či snad poskytli dárek do tomboly. Děkujeme Salesiánům za pronájem sálu, všem sponzorům a zúčastněným.

A tak, jako v pohádkách končí všechno „Happy Endem“, tak i my můžeme říci, že nakonec všechno dobře dopadlo ☺ . . .

Zazvonil zvonec a plesu byl konec.

Verča Delira Zukalová

Povídka

Máma se sklání nad Markovou postelí a dělá mu křížek na dobrou noc: „Zítra jdeme s Kubou na kontrolu, musíš se do školy vypravit sám.“ Marek jen kývne: „Jasan, copak jsem nemluvně?“ „To tedy opravdu nejsi!“ usmívá se maminka na svého upovídáného kluka. „A nezapomeň se pomodlit,“ dodává už s rukou na klice. Ráno se Marek probudí brzo. Supr, má ještě půlhodinku na závodničky. Zapíná počítač a nese si k němu nachystanou snídani. Kdepak střílečky, ty ho nebaví. Ale řídit auto by uměl už teď! A líp než máma! U závodniček čas letí závodním tempem.

Najednou je 7 hodin. Ale Marek není nemluvně, ani žádný louda. Symbolické čištění zubů, postel ustele máma, rifle, mikina, bágl a úprk na tramvaj. Mohutným sprintem dobíhá „Adélku“ – má rád tyhle pojmenované električky – a klesne na jediné volné místo. Sotva popadá dech. Na příští zastávce nastupuje starý pán s hůlkou. Marek ví, že by měl vyskočit, ale ještě se mu třesou nohy. A už vstává nějaká paní. No vida, vyřešilo se to, myslí si Marek, ale kupodivu – moc spokojený není.

Do třídy vběhne za pět 8. První hodina matyka. Úkol! Zapomněl na něho jako na smrt! Trojčlenka mu ale problémy nedělá. Honem

sedne a dá se do počítání. „Marku,“ ozve se Ondrův hlas, „nepůjčil bys mi pravítko?“ „Neotravuj! Nemám čas!“ odsekne Marek. S příchodem učitele podtrhává výsledek. Třídní si namátkou vybere pár sešitů. „Máš to dobře,“ usměje se na Marka a ten si oddechne, ale kupodivu – moc spokojený není. Ve výtvarce se mu bramborová razítka fakt povedou a v těláku zaběhne nejrychlejší čas na stovku, ale kupodivu – moc spokojený není. Loudá se domů a přemýšlí: tohle bylo ale pokažené dopoledne!

A najednou mu bleskne hlavou: modlitba! Ráno nepoděkoval za nový den a nepoprosil o ochranu. Markovi je smutno. Ví, že až přijde domů, bude postel ustlaná a nádobí od snídaně umyté. Markovy nohy samy zamíří do zádveří blízkého kostela. Máma říká, že když něco pokazíme, máme hned poprosit za odpuštění a začít znova.

Za pár minut už Marek dobíhá tramvaj (ví, že musí být doma včas, aby maminka neměla starost). Je to ale úplně jiný úprk než ráno. Je v něm úleva, radost a spousta dobrých předsevzetí. V tramvaji se marně rozhlíží, komu by pomohl s nastupováním nebo s kočárkem. No, nevadí. Máma bude dneska uklízet a i když vysávání a utírání prachu nepatří k Markovým oblíbeným činnostem, dneska se na ně opravdu těší.

Marie Sojka Veselá

PRO BYSTRÉ HLAVY

PRO NEJMENŠÍ

Najdi 10 rozdílů. Obrázky vybarvi.

PRO STARŠÍ

Vyřeš biblický test.

Písmena jednotlivých odpovědí čtená za sebou ti dají tajenku.

- 1.) Jak se jmenovali rodiče Jana Křtitele?
S: Zachariáš a Alžběta
T: Adam a Eva
U: Josef a Marie
- 2.) Jaká zvířata s sebou vzal Noe do své archy?
K: jen ta, která neuměla plavat
L: od každého druhu pár (samce a samici)
M: jen domácí mazlíčky
- 3.) Jak se jmenoval muž, který byl při obětování Ježíška v chrámě?
A: Simeon
B: Jonáš
C: Noe
- 4.) Na jakém zvířeti vjel Ježíš do Jeruzaléma?
T: na koni
U: na velbloudu
V: na oslíkovi
- 5.) Jak se jmenoval muž, který „pobýval“ v břiše velryby?
N: Jonáš
O: Noe
P: Simon
- 6.) Jak se jmenoval syn Abraháma?
N: Abrahám
O: Izák
P: Abram
- 7.) Ve kterém městě se narodil Ježíš?
Q: Jericho
R: Jeruzalém
S: Betlém
- 8.) Z kterého města pocházela Panna Maria?
T: Nazaret
U: Betlém
V: Brno

Klára Špunt Zellnková